

Izv.prof.dr. Dinko Šokčević (član Povjerenstva)
Red.prof.dr.sc. Goran Rem (član Povjernstava)
Izv.prof.dr.sc. Helena Sablić Tomić (mentorica)

Fakultetsko vijeće
Filozofski fakultet
Lorenza Jägera 9
Osijek

Predmet:
Ocjena teme doktorskog rada Vladimira Rismonda

Fakultetsko vijeće Filozofskog fakulteta Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku imenovalo nas je u Stručno povjerenstvo za odobravanje teme za izradu doktorske disertacije pod naslovom PROSTOR TEKSTA – PROSTOR SLIKE te podnosimo sljedeće

IZVJEŠĆE

Doktorant Vladimir Rismondo rođen je u Zagrebu 9. siječnja 1966. godine. Diplomirao je Povijest umjetnosti – Povijest na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 2000. godine. Od 2001. zaposlen je na Umjetničkoj akademiji u Osijeku. Voditelj je Katedre za povijest umjetnosti pri Odsjeku za likovnu kulturu. Dosad je objavio dvije recenzirane znanstvene knjige (jedna je sveučilišni udžbenik) i jednu stručnu, pet recenziranih izvornih znanstvenih radova u indeksiranim časopisima i zbornicima s međunarodnih simpozija, jedan rad s diplomantom i dvadeset dva stručna priloga u časopisima i katalozima izložbi. U najvažnijim radovima bavi se istraživanjem odnosa prostora teksta i prostora slike.

Vijeću poslijediplomskog studija Vladimir Rismondo uputio je sinopsis doktorske disertacije naslova „Prostor teksta-prostor slike“ u kojemu se ukazuje kako pojmovi *razumijevanje* i *tumačenje* predstavljaju zajedničko područje interesa književne i povjesno-umjetničke hermeneutike. Naime, tekst se - jednak slici – riječima Gaje Peleša može smatrati simboličkim entitetom koji je načelno neodrediv izvan komunikacijskog procesa. Ako se komunikacija definira kao razmjenu misli i osjećaja u cilju stvaranja informacije, onda se potraga za informativnom vrijednosti može prihvatići kao početni cilj interpretacije pojedinačnog književnog, odnosno likovno-umjetničkog djela.

U tome kontekstu, istraživanje pod naslovom „Prostor teksta – prostor slike“ doktorant prihvata kao temeljni izazov hermeneutike koji se sastoji u ispitivanju mogućnosti da se jedna simbolička forma (u ovom slučaju: jezik, tekst) prevede u drugu (slika), s ciljem rasvjetljavanja spoznajnih izvora same čovjekove mogućnosti dohvaćanja smisla. Zato se iz teksta i slike mogu razlučiti tri jednakovrijedna sloja smisla povezana s formalno-logičkom strukturom djela: sloj stila kao morfološke organizacije teksta/slike, sloj komunikacijskih parametara u tekstu/slici, te sloj prostornih odnosa u tekstu/slici. Drugim riječima, istraživanje će pokušati pokazati prevodivost cjelina bilo kojeg pojedinačnog teksta u bilo koju slikovnu cjelinu, te samim tim i nemogućnost jednosmjerne interpretacije slike tekstrom, odnosno tekstom slikom.

U istraživanju doktorant će koristiti prepostavke koje definiraju opseg i sadržaj hermeneutičke discipline, a koje su preuzete iz radova Friedricha Schleiermachera, Wilhelma Diltheya, Hansa Georga Gadamera, te posebno Martina Heideggera. Kako se svaki tekst i slika u izvjesnom smislu mogu shvatiti kao formalni sistem, dodatno će se poduprijeti radom Ludwiga Wittgesteina *Tractatus Logico – Philosophicus*. Također će se konzultirati način na koji Paul Ricoeur razumijeva problem naracije odnosno teoretičari kao što su Anderson, D.R., D.J. Sweeney, T.A. Williams, Erna Banić-Pajnić, Jean Baudrillard, Miroslav Beker, Vanda Božićević, Ernst Cassirer, Gilbert Durand, Umberto Eco, Aleksandar Flaker, Olga Mihailovna Frejdenberg, Douglas Hofstadter, Bengt Holbek, Fred Inglis.

Vidljivo je kako se ova semiotička istraživanjima temelje na komparativnom odnosu teksta i slike. Ovim se istraživanjem ispituju i temeljne kategorije *stilske morfologije, komunikacije i prostora*, za koje pristupnik vjeruje da predstavljaju zajedničku stećevinu teksta i slike. Problem stila ispituje se, najprije kroz odnos norme, znaka i izraza, a potom i kroz komparaciju antičkog kiparstva s također antičkim retoričko-stilskim modelima *lexis eiromene i lexis katestrammene*.

Teza doktorske teme „Prostor teksta – prostor slike“ prepoznaje se u postavljanju metode promišljanja korelacija između pojedinih medija. Pri tome se koriste slijedeći metodološki postupci: formalno-logička analiza, književnoteorijska i povijesno-umjetnička analiza, filološka analiza, komparativna analiza (nadopunjena povijesnom metodom), te sinteza.

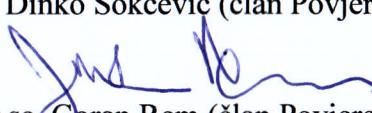
Doktorska disertacija će se sastojati od sedam dijelova: uvodni dio, rasprava o stilu koja propituje odnos mita i stilske norme, poglavlje o komunikacije koje polazi od definiranja termina misao, medij i informacija, poglavlje o prostoru koje razmatra postojanje kurzivnih i rekurzivnih prostora, zaključno poglavlje, bibliografija, sažetak.

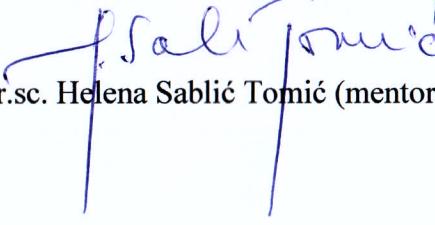
Dosadašnjim istraživačkim radom i predloženim sinopsisom pristupnik Vladimir Rismundo pokazao se kao precizan, informiran i kreativan znanstveni djelatnik koji se kontinuirano bavi interdisciplinarnim proučavanjem odnosa književnosti i drugih umjetnosti (likovne prije svega) posjedujući pri tome sposobnost znanstvenog analiziranja i usustavljanja.

Predlažemo Fakultetskom vijeću da se Vladimиру Rismondu odobri izrada doktorske disertacije s temom „Prostor teksta-prostor slike“.

Članovi Stručnog Povjerenstva:

Izv.prof.dr. Dinko Šokčević (član Povjerenstva)

Red.prof.dr.sc. Goran Rem (član Povjerenstva)

Izv.prof.dr.sc. Helena Sablić Tomić (mentorica)